

— zastrzeżenie na rzecz skarżącego wszystkich należnych mu praw, środków i działań.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnionych w sposób wystarczająco precyzyjny i konkretny motywów na poparcie aktu niekorzystnego. Na poparcie tego zarzutu skarżący podnosi w szczególności, że motywy Rady odnoszą się do sektorów działalności, podczas gdy kryteria, o których mowa w decyzji Rady (WPZiB) 2022/397 odnoszą się wyłącznie do określonych osób. Skarżący wskazuje także na brak precyzji kryterium dotyczącego zapewnienia istotnego źródła dochodów i na okoliczność, że sformułowanie motywów nie odpowiada żadnemu istotnemu kryterium wskazanemu przez Radę. Wreszcie skarżący utrzymuje, że motyw dotyczący popierania lub wdrażania działań lub polityk różni się od właściwego kryterium, jakim jest wspieranie „materialnie lub finansowo” rządu Federacji Rosyjskiej.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie, jakiego Rada miała się dopuścić w odniesieniu do istotnych zastosowanych przez nią kryteriów, a mianowicie między innymi wsparcia materialnego lub finansowego decydentów rosyjskich, uzyskiwania korzyści od rządu Federacji Rosyjskiej lub zapewnianiu temu rządowi istotnego źródła dochodów.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności z tego względu, że rozszerzenie kryteriów umieszczenia w wykazie pozwala obecnie na nakładanie sankcji na osoby niezwiązane z sytuacją w Ukrainie. Mowa jest bowiem o tym, że Rada bierze pod uwagę zapewnianie przez określone sektory działalności istotnych źródeł dochodów, lecz nie bierze się pod uwagę ani udziału w rynku, jaki skarżący ma w tych sektorach, ani udziału kapitałowego skarżącego w wymienionych przedsiębiorstwach.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa skarżącego do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

(¹) Decyzja Rady (WPZiB) 2022/397 z dnia 9 marca 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 80, s. 31).

(²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/396 z dnia 9 marca 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 80, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2022 r. – Dicofarm/EUIPO – Marco Viti Farmaceutici (Vitis pharma Dicofarm group)

(Sprawa T-303/22)

(2022/C 276/22)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Dicofarm SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Ferrari, L. Goglia i G. Rapaccini)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Marco Viti Farmaceutici SpA (Vicenza, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy Vitis pharma Dicofarm group – unijny znak towarowy nr 17 880 952

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 marca 2022 r. w sprawie R 1050/2021-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uwzględnia ona częściowe unieważnienie prawa do unijnego znaku towarowego nr 17 880 952 wydane przez Wydział Unieważnień EUIPO decyzją z dnia 19 kwietnia 2021 r., unieważnienie nr 38283 C;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim obciąża ona skarżącą kosztami poniesionymi przez Marco Viti Farmaceutici w postępowaniu odwoławczym przed EUIPO;
- obciążenie EUIPO kosztami niniejszego postępowania.

Podniesione zarzuty

- Błędne zastosowanie art. 60 i 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2022 r. – Rashnikov/Rada

(Sprawa T-305/22)

(2022/C 276/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Viktor Filippovich Rashnikov (Magnitogorsk, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante i M. Pirovano)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/429 z dnia 15 marca 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/427 z dnia 15 marca 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających⁽²⁾ (zwanymi dalej „zaskarżonymi aktami”) w zakresie, w jakim umieściły nazwisko skarżącego w wykazie osób i podmiotów poddanych środkom ograniczającym;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) oraz prawa do skutecznej ochrony sądowej zagwarantowanego w art. 47 karty.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie, naruszenia zasady ciężaru dowodu, naruszenia kryteriów umieszczenia w wykazie określonych w art. 1 ust. 1 lit. a) i e) oraz w art. 2 ust. 1 lit. a) i g) decyzji Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r., a także w art. 3 ust. 1 lit. a) i g) rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r., które to akty dotyczą środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających.